

Vết lăn trầm.

Trịnh Công Sơn

Vết lăn vết lăn trầm Hắn trên phiến đá nâu thêm ưu phiến Như có
...buồn Từ hoang xưa dấu chành dạ cảm Ôi vết

lăn chim muông hắn dấu chân Người đi phiêu du từ đó chưa thấy về quê
hắn ghi trên bờn gió hoang Chờ ta da du một chuyến ôi môi hờn xin

nhà rộng đôi cánh tay chờ mong Người chợt nhớ mình như đá Đá lăn vết lăn...
đừng kể lại tích xưa buồn...

...hơn Dợi chờ năm lạn gió qua truồng thiên sàng Thôi nguyên di

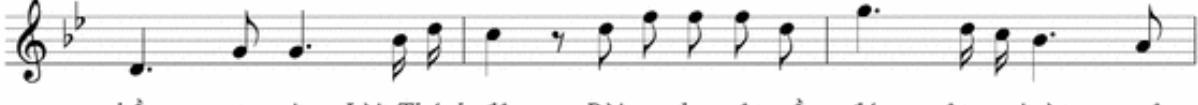
con Ngủ đời yên di con che dấu thân đau rã mòn Ngủ

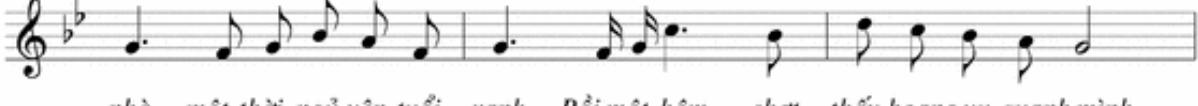
dời yên di con như vết thương đau ngũ buồn như trùng dương đêm mắt thâm còi nghe

ngóng Đá lăn vết lăn trầm Từ cơn đau ấy lưu thân mỏi mòn Ôi mắt

thầm van xin Lời Thánh đêm Bài ca dao trên cồn đá trên ngai vàng quê

nhà một thời ngũ yên tuổi xanh Rồi một hôm chợt thấy hoang vu quanh mình.